

NUMĂR TEST: 2

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 10 mai 2018 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în drept privat și public"

1. Părțile cu capacitate deplină de exercițiu, pe cale convențională, pot:

- a) pot declara imprescriptibilă o acțiune civilă, care este potrivit legii prescriptibilă;
- b) modifica cursul prescripției extinctive, în condițiile stabilite de lege;
- c) stabili o cauză nouă de suspendare a prescripției extinctive.

2. Prescripția extinctivă:

- a) operează de plin drept;
- b) poate fi invocată, din oficiu, de instanța de judecată;
- c) poate fi invocată numai în primă instanță.

3. Leziunea, ca viciu de consimțământ:

- a) nu poate fi invocată decât în cazul actelor cu titlu oneros;
- b) poate fi invocată și de minori, dar numai dacă depășește jumătatea din valoarea pe care o avea, la momentul încheierii contractului, prestația promisă sau executată ;
- c) nu dă dreptul părții lezate să ceară adaptarea contractului.

4. Reprezintă cauză de suspendare a cursului prescripției extinctive:

- a) introducerea unei cereri de chemare în judecată sau de arbitrare;
- b) participarea ca militar în forțele armate ale României;
- c) căsătoria, atâ timp cât durează și soții nu sunt separați în fapt.

5. În materia erorii, ca viciu de consimțământ:

- a) se cere ca partea al cărei consimțământ nu este viciat să știe despre eroarea în care se află contractantul;
- b) falsa reprezentare poate cădea, de regulă, printre altele, fie asupra identității obiectului prestației, fie asupra motivelor contractului;
- c) partea aflată în eroare poate cere anularea actului sau obligarea cocontractantului la plata de daune interese.

6. Renunțarea la prescripția extinctivă:

- a) nu poate avea loc, dacă prescripția s-a împlinit;
- b) nu se poate deduce doar din neinvocarea prescripției în fața instanței;
- c) este inadmisibilă.

7. Spre deosebire de sarcină, condiția:

- a) este întâlnită numai în cazul liberalităților;
- b) operează de drept;
- c) poate fi stabilită prin convenția părților.

8. Repunerea în termenul de prescripție extinctivă:

- a) poate fi dispusă, din oficiu, de instanța de judecată;
- b) poate fi dispusă de instanța de judecată la cererea titularului dreptului la acțiune;
- c) are ca efect curgerea unei noi prescripții de aceeași durată cu prescripția care s-a împlinit.

9. Întreruperea prescripției are ca efect ștergerea prescripției începute înainte de a se fi ivit cauza de întrerupere, și începerea unei noi prescripții, ceea ce profită:

- a) debitorului;
- b) creditorului;
- c) atât debitorului cât și creditorului.

10. Condiția suspensivă:

- a) pur potestativă din partea creditorului este valabilă;
- b) duce la anularea actului juridic civil în caz de nerealizare;
- c) imposibilă face ca actul să fie considerat pur și simplu.

11. Este adevărată următoarea afirmație:

- a) nesocotirea formei solemne voluntare nu atrage nulitatea actului juridic;
- b) promisiunea faptei altuia este o veritabilă excepție de la principiul forței obligatorii a efectelor actului juridic civil;
- c) nulitatea absolută nu poate fi acoperită prin confirmare în nicio situație.

12. Nulitatea relativă:

- a) poate fi invocată oricând, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție;
- b) poate fi invocată în caz de fraudă la lege;
- c) poate fi totală sau parțială.

13. Pentru a opera conversiunea sunt necesare următoarele condiții:

- a) unul dintre acte să fie anulat parțial;
- b) din manifestarea de voință a părților să nu rezulte inadmisibilitatea conversiunii;
- c) să nu existe vreun element de diferență între actul nul și actul valabil.

14. Când o prescripție extinctivă de 3 ani își reia cursul, după încetarea unei cauze de suspendare, aceasta nu se împlinește:

- a) înainte de 6 luni, dacă între momentul încetării cauzei de suspendare și momentul împlinirii termenului de prescripție au rămas mai puțin de 6 luni;
- b) înainte de 1 lună de la încetarea cauzei de suspendare;
- c) înainte de 1 an, dacă între momentul încetării cauzei de suspendare și momentul împlinirii termenului de prescripție au rămas mai puțin de 6 luni.

15. Când unul dintre codebitorii solidari moștenește pe creditor:

- a) creanța se stinge;
- b) creanța se stinge doar față de el, ceilalți codebitori rămânând în continuare obligați la plata întregii datorii;
- c) creanța se stinge doar față de el, ceilalți codebitori rămânând în continuare obligați la plata datoriei scăzând partea debitorului care moștenește creditorul.

16. Acțiunea posesorie:

- a) este o acțiune în constatare negativă;
- b) apără starea de fapt a posesiei, fără a pune în discuție însuși dreptul asupra lucrului;
- c) este o acțiune petitorie.

17. Răspunderea gerantului pentru prejudiciul creat geratului va fi angajată:

- a) numai pentru dol;
- b) atât pentru dol cât și pentru culpă;
- c) sau numai pentru dol sau și pentru culpă.

18. Simulația prin interpunere de persoane presupune:

- a) în fapt, un mandat cu reprezentare ocult;
- b) în fapt, un mandat fără reprezentare;
- c) participarea la simulație a tuturor părților implicate.

19. Acțiunea în revendicare:

- a) este o acțiune personală și posesorie;
- b) este o acțiune petitorie;
- c) are același regim juridic indiferent de obiectul dreptului de proprietate.

20. În cazul obligațiilor de mijloace:

- a) debitorul nu este ținut să procure creditorului rezultatul promis;
- b) debitorul poate să nu se folosească de toate mijloacele necesare pentru atingerea rezultatului promis;
- c) întotdeauna, creditorul este o persoană care este incapabilă să primească plata.

21. Uzufructuarul nu are dreptul:

- a) să cedeze beneficiul (emolumentul) dreptului său de uzufruct;
- b) de a se folosi de lucru și de a-i culege fructele, fără a se atinge de substanța lucrului;
- c) de a dispune de lucru.

22. Dreptul de proprietate privată:

- a) este un drept real accesoriu;
- b) poate avea ca titulari persoanele fizice și persoanele juridice;
- c) este un drept de creanță.

23. Novația dintre creditor și unul dintre debitori:

- a) liberează codebitorii solidari;
- b) nu liberează codebitorii solidari;
- c) nu liberează garanții.

24. Clauza de nerăspundere în materia răspunderii civile delictuale:

- a) este inadmisibilă;
- b) este valabilă dacă vizează fapte săvârșite din culpă;
- c) este valabilă dacă vizează chiar și fapte săvârșite cu intenție.

25. Dacă proprietarul unui teren ridică o construcție cu materiale aparținând altei persoane atunci acesta:

- a) dobândește dreptul de proprietate asupra construcției, dacă este de bună credință pe toată durata edificării lucrării;
- b) este obligat la plata contravalorii materialelor de la momentul efectuării construcției precum și la daune interese, dacă este cazul;
- c) este obligat să plătească o sumă de bani care întotdeauna trebuie să fie mai ridicată decât creșterea valorii fondului.

26. În cazul proprietății comune pe cote-părți:

- a) fructele civile se cuvin coproprietarului care le-a perceput;
- b) posesia exercitată de unul dintre coproprietari este, în principiu, o detenție;
- c) actele juridice de conservare pot fi efectuate doar cu acordul expres ori implicit al tuturor coproprietarilor.

27. Capacitatea succesorală reprezintă:

- a) chemarea la moștenire;
- b) aptitudinea unei persoane de a fi subiect al drepturilor și obligațiilor pe care le implică calitatea de succesor legal sau testamentar;
- c) aptitudinea unei persoane de a fi subiect al drepturilor și obligațiilor pe care le implică calitatea de succesor legal sau testamentar ca partea a capacității de exercițiu.

28. În privința capacității cerute părților în cazul reprezentării convenționale:

- a) atât reprezentantul cât și reprezentatul trebuie să aibă capacitate deplină de exercițiu;
- b) doar reprezentantul trebuie să aibă capacitate deplină de exercițiu;
- c) atât reprezentantul cât și reprezentatul trebuie să aibă capacitatea de a încheia actul pentru care reprezentarea a fost dată.

29. În prezent, dispozițiile Legii nr. 312/2005 privind dobândirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, precum și de către persoanele juridice străine:

- a) nu mai sunt de actualitate întrucât termenii de derogare de cinci și de șapte ani sunt expirați;
- b) se mai aplică numai fermierilor care desfășoară activități independente;
- c) nu se aplică în cazul dobândirii dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi prin moștenire legală.

30. Lucrările adăugate și autonome efectuate de locatar asupra bunului pe durata locațiunii:

- a) dau naștere unui drept la despăgubire în persoana locatarului, în orice situație;
- b) dau naștere unui drept de retenție în persoana locatarului, în orice situație;
- c) dau naștere unui drept de păstrare a acestor lucrări în persoana locatorului, drept pe care acesta poate alege dacă îl exercită sau nu.

31. Rezerva succesorală:

- a) reprezintă acea parte din patrimoniul celui care lasă moștenirea la care moștenitorii rezervatari au dreptul în temeiul testamentului;
- b) este întotdeauna egală cu cota de dispoziție disponibilă;
- c) este deferită moștenitorilor cu respectarea regulilor moștenirii legale.

32. Dacă transmiterea proprietății este de natura contractului de vânzare, atunci:

- a) un contract de vânzare care nu cunoaște acest efect este nul, sau, în anumite condiții anulabil;
- b) contractul încheiat fără transmiterea proprietății este un contract nenumit;
- c) putem afirma că transmiterea proprietății nu ține și de esența contractului de vânzare.

33. Prin tranzacție:

- a) nu se pot stinge raporturi juridice diferite de cele care fac obiectul litigiului între părți;
- b) nu se pot modifica raporturi juridice diferite de cele care fac obiectul litigiului între părți;
- c) se pot naște raporturi juridice diferite de cele care fac obiectul litigiului între părți.

34. Deschiderea succesiunii:

- a) are ca finalitate transmiterea patrimoniului succesoral al lui „de cujus”;
- b) are ca finalitate eliberarea certificatului de moștenitor;
- c) are ca finalitate eliberarea certificatului de deces.

35. În cazul donațiilor simulate între soți, sunt considerate persoane interpușe:

- a) copilul soților;
- b) tatăl și mama donatarului;
- c) tatăl și mama donatorului.

36. Reprezentarea succesorală:

- a) este admisă în cazul soțului supraviețuitor;
- b) nu este admisă în cazul soțului supraviețuitor;
- c) este admisă în cazul soțului supraviețuitor, cu condiția ca „de cujus” să o autorizeze prin testament și numai în privința drepturilor speciale ale soțului supraviețuitor.

37. „Succesio in dignitatibus”:

- a) este sinonimă cu expresia „succesio in bonis”;
- b) privește succesiunea datoriei lui „de cujus”;
- c) privește succesiunea drepturilor extrapatrimoniale, a reputației, a prestigiului.

38. Dacă la moștenirea lui „de cujus” vin trei părinți, fiecare părinte va primi:

- a) 1/6;
- b) 1/3;
- c) situația nu este posibilă, numărul maxim de părinți care pot veni la moștenirea lui „de cujus” fiind doi.

39. Introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane:

- a) în procedura contencioasă, va putea fi dispusă chiar în apel;
- b) va fi dispusă, prin încheiere, până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe;
- c) în procedura necontencioasă, implică în mod necesar acordul părților inițiale.

40. Elementele acțiunii civile sunt:

- a) principale, accesorii, adiționale și incidentale;
- b) afirmarea unui drept, interesul, capacitatea procesuală și calitatea procesuală;
- c) părțile, obiectul și cauza.

41. Minuta, sub sancțiunea nulității hotărârii:

- a) se va semna pe fiecare pagină de judecători și de grefier;
- b) se va semna pe fiecare pagină de judecători;
- c) se va semna pe fiecare pagină de judecători și, dacă este cazul, de magistratul asistent.

42. În procesul civil reprezentarea legală operează:

- a) în cazul persoanelor fizice fără capacitate procesuală de exercițiu;
- b) în cazul persoanelor fizice fără capacitate procesuală de folosință;
- c) în mod obligatoriu, în cazul entităților lipsite de personalitate juridică.

43. Constituie achiesare a pârâtului la pretențiile reclamantului:

- a) lipsa nejustificată a pârâtului la termenul pentru care a fost legal citat la interogatoriu;
- b) recunoașterea pretențiilor prin întâmpinare;
- c) recunoașterea pretențiilor, dar invocând un alt izvor al acestora.

44. În cazul transmisiunii calității procesuale prin acte între vii cu titlu particular:

- a) succesorul cu titlu particular este obligat să intervină în cauză, dacă are cunoștință de existența procesului, sau poate să fie introdus în cauză, la cerere ori din oficiu;
- b) judecata va continua, în toate cazurile, numai cu succesorul cu titlu particular, care va fi introdus în cauză la cerere sau din oficiu, înstrăinătorul fiind scos din proces;
- c) hotărârea pronunțată contra înstrăinătorului nu va produce efecte și contra succesorului cu titlu particular, dacă acesta din urmă nu a fost introdus în cauză, chiar dacă succesorul cu titlu particular a dobândit dreptul cu rea-credință.

45. Renunțarea la dreptul pretins, spre deosebire de renunțarea la judecată:

- a) poate avea loc în căile de atac, fără a fi necesar acordul pârâtului;
- b) când renunțarea este făcută în căile extraordinare de atac, vor fi anulate hotărârile pronunțate în cauză;
- c) dă, ulterior, posibilitatea pornirii unui nou proces pentru valorificarea dreptului pretins.

46. Calitatea de parte în proces se poate transmite:

- a) numai legal sau prin actul de dispoziție al instanței;
- b) convențional;
- c) numai pe calea moștenirii, legale sau testamentare.

47. Cursul perimării se suspendă:

- a) cât timp durează suspendarea de drept a judecătăii;
- b) de la momentul îndeplinirii unui act de procedură făcut în vederea judecării procesului de către partea care justifică un interes;
- c) cât timp durează suspendarea facultativă a judecătăii.

48. Executarea provizorie judecătorească:

- a) se poate încuviința atât la cererea părții interesate, cât și din oficiu;
- b) se poate încuviința numai după plata unei cauțiuni;
- c) se poate suspenda numai cu plata unei cauțiuni.

49. Cererea de recuzare:

- a) se soluționează în toate situațiile de un alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu poate intra judecătorul recuzat;
- b) va fi respinsă ca rămasă fără obiect, prin încheiere nesupusă niciunei căi de atac, în cazul în care se admite declarația de abținere a judecătorului recuzat;
- c) se soluționează în camera de consiliu, în prezența părților, și ascultându-l pe judecătorul recuzat sau pe părți numai dacă se apreciază că este necesar.

50. Dacă președintele completului de judecată este împiedicat să semneze hotărârea, ea va fi semnată în locul său de:

- a) un alt judecător din completul de judecată respectiv;
- b) judecătorul din lista de permanență de la data semnării;
- c) președintele instanței.

51. În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile:

- a) nu este posibilă, în nicio împrejurare, punerea în mișcare a acțiunii penale din oficiu;
- b) atunci când acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu, în condițiile legii, retragerea plângerii prealabile produce efecte numai dacă este însoțită de procuror;
- c) atunci când acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu, în condițiile legii, retragerea plângerii prealabile produce efecte doar dacă intervine până la citirea actului de sesizare a instanței.

52. Legea penală română actuală consacră:

- a) prescripția specială, dar nu în materia prescripției executării pedepsei;
- b) expres instituția denumită normativ "împăcarea părților";
- c) prescripția executării pedepsei, drept cauză de înlăturare a răspunderii penale.

53. Împiedicarea săvârșirii infracțiunii:

- a) poate fi incidentă indiferent de forma participației, după caz: proprie sau improprie;
- b) nu atrage impunitatea minorului răspunzător penal, dacă a participat la săvârșirea infracțiunii, iar, înainte de descoperirea faptei, a împiedicat el însuși consumarea acesteia;
- c) este o cauză personală de neimputabilitate, incidentă doar pentru participanți, nu și pentru autor.

54. În cazul infracțiunilor de obicei:

- a) termenele de prescripție a executării pedepsei încep să curgă de la data încetării ultimului act;
- b) comise de către infractorii minori, termenele de prescripție a răspunderii penale se calculează de la data atingerii majoratului;
- c) amnistia antecondamnatorie înlătură răspunderea penală dacă momentul epuizării infracțiunii este anterior datei adoptării actului de clemență.

55. Sub aspectul naturii juridice, starea de minoritate a făptuitorului reprezintă:

- a) o cauză de diferențiere a răspunderii penale față de răspunderea penală a majorilor;
- b) o cauză generală, personală, de neimputabilitate;
- c) o cauză generală de nepedepsire (atunci când acesta lucrează în participație penală).

56. Legea penală română în vigoare:

- a) descrie infracțiunea drept o faptă justificată și neimputabilă;
- b) exclude efectul justificativ al consimțământului persoanei vătămate în cazul anumitor fapte incriminate;
- c) instituie o prezumție absolută în materia legitimei apărări.

57. Infracțiunile imprescriptibile:

- a) nu pot atrage incidența actelor de clemență;
- b) genocid contra umanității și de război, precum și cele contra securității naționale, sunt imprescriptibile atât din punct de vedere al răspunderii penale, cât și al executării pedepsei;
- c) pot cunoaște înlăturarea răspunderii penale, sau, după caz, a executării pedepsei, prin acțiunea altor cauze decât prescripția.

58. Sub aspectul naturii juridice:

- a) amnistia antecondamnatorie, grațierea colectivă și împăcarea sunt cauze de impunitate;
- b) amnistia postcondamnatorie, grațierea individuală și prescripția răspunderii penale nu sunt cauze generale de excludere a infracțiunii;
- c) amnistia antecondamnatorie sau postcondamnatorie, grațierea individuală sau colectivă, prescripția executării pedepsei și împăcarea înlătură răspunderea penală, însă doar împăcarea stinge și acțiunea civilă.

59. Mobilul și scopul săvârșirii infracțiunii:

- a) caracterizează orice faptă relevantă penal, indiferent de forma de vinovăție prevăzută de lege;
- b) pot caracteriza doar infracțiunile intenționate (fie pe forma tip, fie pe forme derivate: atenuate sau agravate);
- c) pot uneori completa latura obiectivă din conținutul constitutiv al infracțiunii.

60. În cazul infracțiunii de viol:

- a) comisă în participație, de două sau mai multe persoane împreună, lipsa plângerii prealabile nu poate înlătura răspunderea penală;
- b) retragerea plângerii prealabile față de unul dintre participanți constituie o cauză de nepedepsire a acestuia;
- c) termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă întotdeauna de la data săvârșirii faptei, indiferent de persoana subiectului pasiv al infracțiunii.

61. Coautorul, instigatorul și complicele la o infracțiune săvârșită cu intenție se sancționează cu:

- a) pedeapsa concretă aplicată autorului, ținându-se însă seama de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei;
- b) pedeapsa prevăzută de lege pentru autor, fără luarea în considerare a cauzelor de agravare sau atenuare a pedepsei;
- c) pedeapsa prevăzută de lege pentru autor, însă la stabilirea pedepsei se ține seama de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei.

62. Principiul indivizibilității pasive a răspunderii penale în cazul infracțiunilor urmăribile la plângerea prealabilă a persoanei vătămate:

- a) presupune comiterea unei infracțiuni de către mai mulți subiecți activi;
- b) este un principiu fundamental de drept penal;
- c) este incident atât în cazul lipsei, cât și al retragerii plângerii prealabile.

63. În condițiile prevăzute de lege:

- a) pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu, împăcarea cu infractorul se poate realiza, în numele acestora, de către procuror;
- b) potrivit art. 159 Cod penal în cazul persoanei juridice, împăcarea se realizează de către reprezentantul său legal sau convențional, ori de către persoana desemnată în locul acestuia;
- c) pentru persoanele care au capacitate de exercițiu restrânsă, împăcarea cu infractorul se poate realiza doar de către reprezentanții lor legali, dar numai cu încuviințarea procurorului sau a instanței.

64. Pluralitatea ocazională de făptuitori:

- a) este o formă de manifestare a pluralității de infracțiuni;
- b) este cunoscută sub denumirea sinonimă de participație penală;
- c) prezintă două modalități normative: pluralitatea naturală și pluralitatea constituită de făptuitori.

65. Elementul material al infracțiunii:

- a) este un element constitutiv obligatoriu al conținutului juridic al oricărei infracțiuni (indiferent dacă aceasta este una materială sau formală);
- b) este exclus în cazul infracțiunilor formale;
- c) caracterizează exclusiv infracțiunile materiale.

66. În materie penală este exclus concursul dintre:

- a) două cauze de neimputabilitate;
- b) două cauze justificative;
- c) legitima apărare și excesul neimputabil de legitimă apărare.

67. Obiectul material și subiectul pasiv special al infracțiunii:

- a) sunt elemente ale laturii subiective a infracțiunii;
- b) atunci când sunt prezente, exclud existența obiectului juridic special și a subiectului activ general al infracțiunii;
- c) pot lipsi în cazul anumitor infracțiuni.

68. În materie penală, prescripția răspunderii:

- a) nu înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunilor de omor, omor calificat și al infracțiunilor intenționate urmate de moartea victimei;
- b) nu înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunilor care se urmăresc numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- c) produce efecte in personam.

69. Omorul calificat săvârșit din interes material, se reține:

- a) numai dacă interesul material din imboldul căruia a acționat făptuitorul este obținut în mod efectiv;
- b) atunci când fapta are ca mobil încetarea obligației de plată a rentei viagere pe care făptuitorul o are față de victimă;
- c) dacă făptuitorul ucide victima pentru a-i sustrage bunurile.

70. La infracțiunea de delapidare, elementul material al laturii obiective se realizează prin comiterea uneia dintre următoarele acțiuni alternative:

- a) însușire, folosire sau traficare;
- b) însușire, traficare sau dispunere;
- c) însușire, dispunere sau folosire.

71. În cazul infracțiunii de abandon de familie, dacă până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, inculpatul își îndeplinește obligațiile, instanța dispune:

- a) achitarea inculpatului;
- b) amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, după caz, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru aceasta;
- c) amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, după caz, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru aceasta.

72. Infracțiunea de ultraj se reține atunci când fapta este comisă asupra unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu:

- a) numai dacă activitatea infracțională are legătură cu actele de serviciu ale funcționarului;
- b) chiar și atunci când activitatea infracțională nu are legătură cu actele de serviciu ale funcționarului;
- c) chiar și atunci când funcționarul își exercită în mod abuziv atribuțiile de serviciu.

73. Infracțiunea de cercetare abuzivă poate fi săvârșită:

- a) de către orice funcționar public;
- b) numai de către un organ de cercetare penală sau de un procuror;
- c) numai de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător.

74. Infracțiunea de fals intelectual:

- a) poate fi săvârșit atât prin acțiune cât și prin inacțiune;
- b) se consumă în momentul în care se termină întocmirea înscrisului oficial fals, indiferent dacă înscrisul a fost sau nu perfectat prin semnare și aplicarea ștampilei sau a sigiliului;
- c) tentativa nu este incriminată.

75. În cazul infracțiunii de șantaj, vinovăția făptuitorului nu este înlăturată:

- a) când acționează cu intenție indirectă;
- b) dacă persoana constrânsă nu satisface pretenția făptuitorului de a da, a face, a nu face sau a suferi ceva;
- c) când acționează cu intenție directă.

76. Infracțiunea de uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă:

- a) se comite de mama nou-născutului aflată în stare de tulburare;
- b) nu poate fi comisă cu intenție indirectă;
- c) nu are incriminată tentativa.

77. Tentativa la omor se deosebește de vătămarea corporală ce are ca urmare punerea în primejdie a vieții victimei prin:

- a) latura subiectivă;
- b) urmarea imediată;
- c) elementul material al laturii obiective.

78. Infracțiunea de viol este mai gravă atunci când victima:

- a) a suferit un prejudiciu estetic grav și permanent;
- b) este rudă apropiată cu făptuitorul;
- c) nu a împlinit vârsta de 16 ani.

79. În cazul infracțiunii de tulburare de posesie, acțiunea de ocupare trebuie să se realizeze prin:

- a) inducerea în eroare a persoanei vătămate;
- b) violență sau amenințare;
- c) profitând de starea de vulnerabilitate în care se găsește persoana vătămată.

80. În cazul infracțiunii de dare de mită, banii, valorile sau orice alte bunuri date:

- a) se restituie persoanei care le-a dat (mituitorului), în toate situațiile;
- b) întotdeauna, sunt supuse confiscării;
- c) se restituie persoanei care le-a dat atunci când au fost remise după ce mituitorul a denunțat fapta la organul de urmărire penală mai înainte ca acesta să fi fost sesizat cu privire la respectiva faptă.

81. În cazul infracțiunii de tulburarea ordinii și liniștii publice, actele de violență:

- a) trebuie comise numai împotriva persoanelor;
- b) trebuie comise împotriva persoanelor sau a bunurilor;
- c) trebuie să producă și o vătămare a integrității corporale care să necesite pentru vindecare, cel puțin 10 zile de îngrijiri medicale.

82. Fapta celui care dispune de bunul găsit ca și cum ar fi al său, mai înainte de împlinirea termenului de 10 zile în care avea obligația de a-l preda autorităților sau celui care l-a pierdut, se consumă:

- a) la expirarea termenului de 10 zile;
- b) în ziua imediat următoare celei în care s-a împlinit termenul de 10 zile atunci când acesta a căzut într-o zi în care autoritățile aveau serviciul suspendat;
- c) la momentul dispunerii de bunul găsit.

83. În cazul infracțiunii de favorizarea făptuitorului, pedeapsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât:

- a) pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor;
- b) pedeapsa aplicată pentru fapta săvârșită de autor;
- c) minimul special prevăzut de lege pentru fapta săvârșită de autor.

84. În cazul infracțiunii de violare de domiciliu:

- a) împăcarea înlătură răspunderea penală;
- b) există forma agravată atunci când fapta este comisă prin folosirea de calități mincinoase;
- c) în toate situațiile, subiectul pasiv se identifică cu proprietarul locuinței.

85. Plângerea împotriva unei soluții de clasare:

- a) nu poate fi formulată decât de inculpat sau suspect;
- b) nu poate fi exercitată împotriva unei soluții dispuse prin rechizitoriu;
- c) poate fi formulată și de orice persoană dacă prin aceasta s-a adus o vătămare intereselor sale legitime.

86. La momentul pronunțării hotărârii asupra fondului în întotdeauna:

- a) este nevoie de asigurarea asistenței juridice a inculpatului;
- b) este nevoie și de citarea persoanei vătămate;
- c) este nevoie de prezența grefierului.

87. Soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de netrimitere în judecată are loc:

- a) în ședință publică;
- b) fără citarea petentului/petenților;
- c) cu citarea intimatului/ intimatilor.

88. În ipoteza judecării unei cauze în ședință nepublică:

- a) în sala de judecată este permis accesul doar a inculpatului și a persoanei vătămate, fiind interzis întotdeauna accesul altor persoane;
- b) declararea ședinței ca fiind nepublică are loc în ședință publică;
- c) doar terții ce participă la această judecată au obligația de a păstra confidențialitatea informațiilor obținute pe parcursul procesului.

89. Între soluțiile ce pot fi dispuse de instanța de fond în privința acțiunii penale se află și:

- a) cea de renunțare la aplicarea pedepsei;
- b) cea de suspendare a judecării;
- c) cea de restituire a cauzei la procuror în vederea refacerii urmăririi penale.

90. Nu se aplică regulile de calcul ale termenelor procedurale în cazul:

- a) termenului de declarare a contestației împotriva încheierii instanței de judecată privind revocarea măsurii controlului judiciar;
- b) termenului de declarare a contestației împotriva încheierii instanței privind măsura internării medicale provizorii;
- c) la calcularea duratei controlului judiciar pe cauțiune dispus în faza de urmărire penală.

91. Este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară:

- a) reluarea urmăririi penale ce intervine în caz de restituire a cauzei la procuror de către judecătorul de cameră preliminară care a exclus – în procedura de cameră preliminară – toate probele administrate în faza de cameră preliminară;
- b) ordonanța procurorului de caz prin care se dispune reluarea urmăririi penale după suspendare;
- c) ordonanța prin care procurorul revocă – pentru motive ce țin de neîndeplinirea cu rea credință a obligațiilor stabilite în sarcina suspectului - o ordonanță de renunțare la urmărire penală și dispune reluarea urmăririi penale.

92. Procedura simplificată în caz de recunoaștere a învinuirii:

- a) poate fi solicitată și de către inculpatul minor, câtă vreme are încuviințarea reprezentantului său legal;
- b) poate fi solicitată și de partea responsabilă civilmente;
- c) poate fi solicitată și de către persoana vătămată.

93. În cazul desfășurării unei proceduri de judecată în cazul recunoașterii învinuirii (procedură de judecată simplificată):

- a) instanța poate dispune condamnarea inculpatului la executarea unei pedepse în regim de detenție;
- b) instanța nu poate proceda la schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin rechizitoriu;
- c) instanța nu poate încuviința administrarea probei cu înscrisuri.

94. Atât nulitatea relativă cât și nulitatea absolută:

- a) sunt abateri judiciare;
- b) pot fi invocate oricând în cursul procesului penal;
- c) conduc la nulitatea actului îndeplinit ulterior celui declarat nul doar atunci când există o legătură între cele două acte (actul inițial și actul subsecvent).

95. Contestația împotriva încheierii prin care instanța de fond a dispus suspendarea judecării cauzei:

- a) poate fi formulată și de către partea responsabilă civilmente;
- b) se judecă de către un alt complet al aceleiași instanțe de judecată;
- c) suspendă executarea dispozițiilor din încheierea supusă căii de atac.

96. Soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei soluții de netrimitere în judecată are loc:

- a) doar în prezența tuturor părților ce au fost legal citate;
- b) cu participarea obligatorie a procurorului;
- c) fără participarea grefierului.

97. Organul judiciar este obligat să desemneze un apărător din oficiu pentru inculpat:

- a) atunci când asistența juridică a acestuia este obligatorie și doar în măsura în care nu și-a ales un apărător ales;
- b) atunci când apreciază că apărarea oferită de apărătorul ales nu este în concordanță cu onorariul perceput de acesta;
- c) atunci când se prezintă doar unul dintre cei doi apărători aleși ai acestuia, celălalt apărător lipsind nejustificat.

98. În cursul judecării, apărătorul ales al părții civile:

- a) are și dreptul de a consulta dosarul cauzei;
- b) are dreptul de a obține fotocopii după actele dosarului, mai puțin după declarațiile date de suspect sau inculpat;
- c) are dreptul de a solicita ca inculpatul să fie judecat în lipsă.

99. Suspectul poate fi asistat juridic de unul sau mai mulți avocați:

- a) doar în faza de urmărire penală;
- b) atât în faza de urmărire penală cât și în faza de cameră preliminară;
- c) și în faza de judecată.

100. Asistența juridică a suspectului sau a inculpatului este asigurată, potrivit dispozițiilor procesuale, atunci când:

- a) apărătorul ales a fost înștiințat de către organul judiciar cu privire la calitatea de avocat în acea cauză, chiar dacă nu s-a prezentat;
- b) când s-a prezentat doar unul din apărătorii acestuia;
- c) deși asistența juridică este obligatorie, inculpatul refuză să fie asistat de un apărător iar acesta nu se mai prezintă în fața organului judiciar.